Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

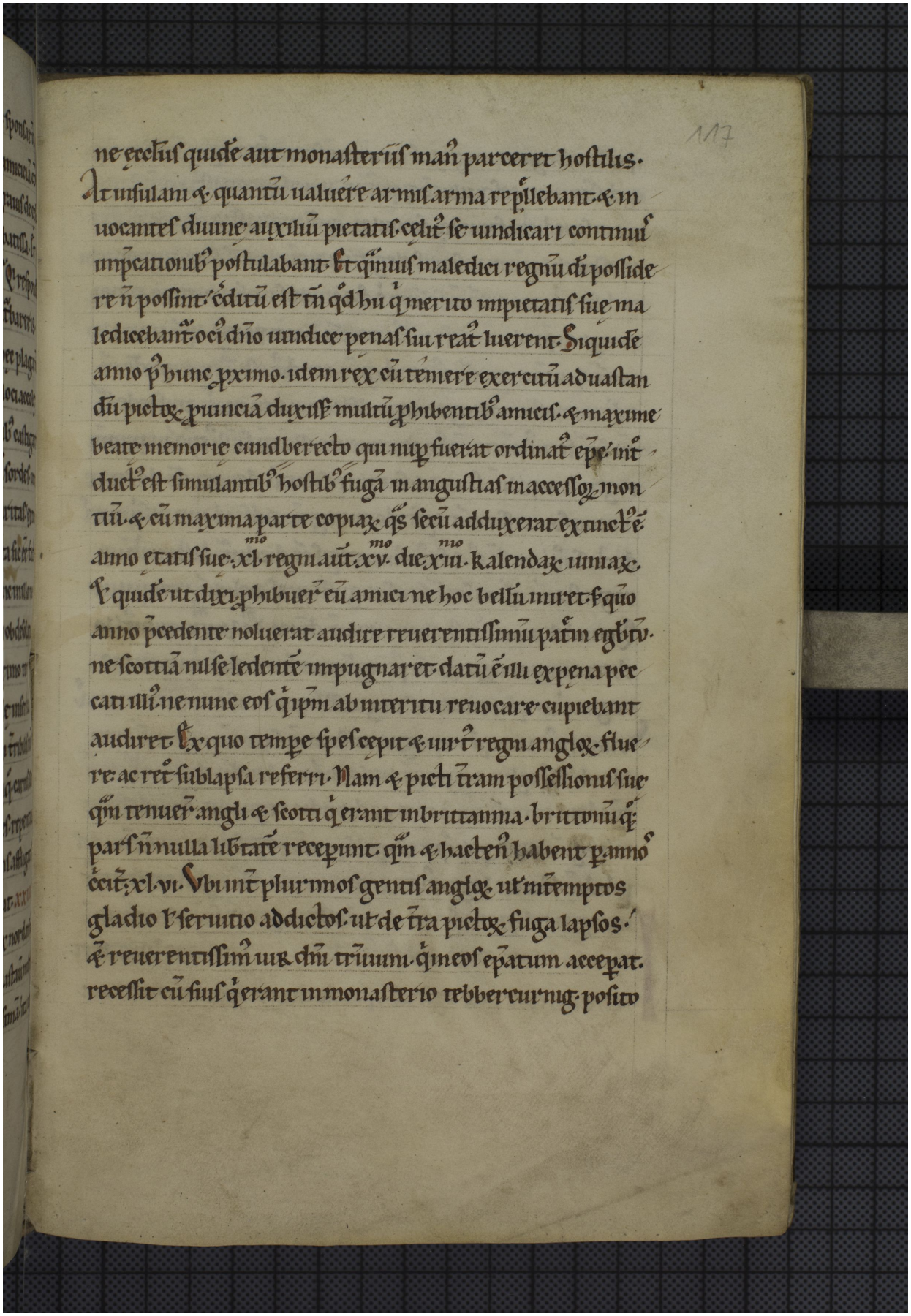

117

ne ecclis quidē aut monasteriis manū parceret hostilis.
Ut insulani & quantū ualuere armis arma repellebant & in
uocantes diuine auxiliū pietatis celitū se uindicari continui
impcationib⁹ postulabant. Et q̄nuis maledici regnū di posside
re ñ possint. cēditū est tñ q̄d hu q̄ merito impietatis sue ma
ledicebant oci dño uindice penas suu reat luerent. Siquidē
anno p̄ hunc pximo. idem rex cū tēmere exercitū aduastan
dū pietx pruncia duxisset multū phibentib⁹ amicis. & maxime
beate memorie cuudberecto qui nup fuerat ordinat⁹ epē int
duct⁹ est simulantib⁹ hostib⁹ fugā in angustias in accessq̄ mon
tiū. & cū maxima parte copiax q̄s secū adduxerat extinct⁹ ē
anno etatis sue. xl. mo regni aut. xv. mo die. xiii. mo kalendax uniax.
Et quidē ut dixi phibuer eū amici ne hoc bellū iniret. Eq̄o
anno pcedente noluerat audire reuerentissimū patrē egbrī.
ne scottiā nil se ledentē impugnaret. datū ē illi ex pena pec
cati illi. ne nunc eos q̄ ipm ab interitu reuocare cupiebant
audiret. Ex quo tempe spes cepit & uirt regni anglx fluere
re ac ret sublapsa referri. Nam & pictī tam possessionis sue
q̄m tenuer angli & scotti q̄ erant in brittannia. brittonū q̄
pars ñ nulla libtate recepunt. q̄m & hactenus habent p anno
ccit. xl. vi. Vbi int plurimos gentis anglx. ut in temptos
gladio l seruitio addictos. ut de tra pietx fuga lapsos.
& reuerentissimū uirū dñm trīuum. q̄ ineos epatum accepat.
recessit cū suis q̄ erant in monasterio rebbercurnig. posito